

Obraz moderního života

V rámci doprovodného programu uvedlo Východočeské divadlo na Malé scéně Mayenburgův **Živý obraz** v režii Davida Šiktance. Tato, řekněme, moderní tragikomedie si u diváků získala úspěch. Příběh současné rodiny, která žije urychleným životem a spíše v zajetí individualismu než jako rodinný celek, je obrazem téměř většiny dnešních domácností. David Šiktanc této myšlence navíc pomohl tím, že celý příběh zasadil do moderní scénografie připomínající kvádr vystřižený z katalogu IKEA. Manželé Vilma a Michael mají těsně před rozpadem již tak nefunkčního vztahu. Vilmě (Petra Janečková) chybí zájem a dravost ze strany jejího muže. Michaela (Ladislav Špiner) naopak dravost jeho ženy ničí. Přes své vlastní starosti zapomenou na svého syna Vincenta (hostující Ondřej Kraus), který je v kritickém období dospívání a má výrazné problémy se svou sexualitou. Do jejich rodinných rozepří navíc vstupuje umělec Haulupa (Petr Borovec), pro něhož pracuje Vilma jako asistentka, a ten svými neustálými zkouškami o živé umění přispívá k narušování domácího klidu. Obrazem jediného skutečného a průměrného člověka je Natalja (Jana Ondrušková), uklízečka v domě Vilmy a Michaela. Ta se téměř nevyjádří za celou hru, ale je svým humorným přesouváním a uklízením pro diváka jistou záhadou a současně i funkční humornou figurkou. Živý obraz divákům ukazuje dnešní přetechnizovanou a přemodernizovanou společnost. Záleží již jen na nás, zda se jen s inscenací tiše ztotožníme, nebo se pokusíme realitu změnit, aby neskončila jako nápodoba Živého obrazu.

KrP

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně MAXX CREATIVE s.r.o.

Realizaci projektu podporuje:

Významní sponzoři:

Ubytování zajišťuje:

Sponzor Kuličkády smíchu:

Sponzoři cen festivalu:

Sponzoři festivalu:

Hlavní mediální partner:

Mediální partneri:

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Ilije Šmída; hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického; primátora města Pardubic Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.

Východočeské divadlo Pardubice

18. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

VII. neděle 28. ledna 2018 FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

Dnes soutěží... Městská divadla pražská, Divadlo ABC

Vážení diváci, dovoluji vám, abych vás pozdravil jménem Městských divadel pražských. Hned na začátku bych rád řekl, že na GRAND Festival smíchu do Pardubic jezdíme moc rádi. Nemám to přesně spočítáno, ale během posledních deseti let jsme zde byli snad sedmkrát, a pokaždé, když se nám organizátoři festivalu ozvou s pozvánkou, nás to velmi potěší. Co si budeme povídat, diváci veseloher milují, ale pro valnou většinu kritiků je komedie tak trochu „sprostým slovem“ a na komediální divadlo se dívají skrz prsty. Přitom každý, kdo se divadlem v praxi zabývá, vám potvrdí, že udělat dobrou komedii je šílená dřina. Ve Východočeském divadle to moc dobře vědí a již osmnáct let pořádají tento jedinečný festival, na kterém se komedie alespoň na týden dostává na výsluní, a to i za přítomnosti divadelních kritiků. Pořádání takové akce považujeme za nesmírně zásluhou činnost a navíc moc dobře víme, že zdejší dramaturgie

vždy pečlivě volí program tak, aby se zde neprezentoval humor laciný a podbíživý. Už proto je tedy pro nás každá účast na tomto festivalu prestižní záležitostí a také jistým zadostiučiněním. **60's aneb Šedesátky** je hudební komedie, která zavede hlavní hrdiny i diváky do šedesátých let. Jedná se o ztřeštěný příběh stárnoucího muže, který v šedesátých letech prožil své mládí a touží po tom, aby se tato doba vrátila zpět. Prostřednictvím zážitkové agentury se mu tento sen splní. Pokud bychom měli hru vymezit žánrově, pak jde o hudební crazy komedii plnou nedorozumění a nečekaných zvrátů. Ačkoli jsme činoherním divadlem, v této inscenaci bude velmi důležitou roli hrát hudba. Zejména jejím prostřednictvím se hrdinové naší hry vracejí v čase a navozují atmosféru doby před padesáti lety. Více už vám prozrazovat nebudu, abyste byli aspoň trochu překvapení...

Jiří Janků, dramaturg MDP

Šedesátá léta nás fascinují, prozradil Jiří Janků

Dnes přijíždí do Pardubic soutěžít Divadlo ABC s komedií **60's aneb Šedesátky** Petra Svojtky a **JIRÍHO JANKŮ**, jehož jsme poprosili o rozhovor, abychom se dozvěděli něco víc nejen o dnešním představení, ale také o vzájemné spolupráci dvou tvůrců.

Hned v úvodu mě napadá otázka, kde se zrodil nápad vytvořit hudební komedii zrovna na téma zlatých „šedesátek“?

Ten nápad nám zrál v hlavách poměrně dlouho, šedesátá léta nás fascinují. Je to dekáda, která byla nesmírně dynamická a revolučním způsobem proměnila moderní společnost svou svobodomyšlností, láskou a nadějí. Dodnes se k ní zpětně obrací nejen ti, kteří ji prožili a pomáhali jí svými životy spoluvytvářet, ale také nové a nové mladší generace. Experimentování s novým životním stylem našlo svůj výraz zejména v umění, které se začalo řídit novými osvobozujícími pravidly. Snad nejvýrazněji se to projevilo v hudbě. Zpěváci a hudebníci se učili, že zvuk je energie, se kterou si mohou hrát. Hudba získala zcela nový elektrický zvuk, vznikla řada kultovních kapel, které natrvalo ovlivnily hudební svět.

Kde a jak jste shromažďovali materiály?

Já bych řekl, že nebylo třeba nic shromažďovat. Vycházeli jsme právě z hudby té doby. Ta je přeci úžasná a my jsme na ní vyrůstali. Udělali jsme si seznam zhruba stovky skladeb a postupně jsme si z této hromádky vybírali podle toho, jak se nám ta která píseň hodila do děje a nálady příběhu. Bohužel jsme pár opravdu skvělých písní museli vynechat kvůli autorským právům. Šedesátá léta byla jako hudební komedie zpracována mnohokrát, byly tu například muzikály Hvězdy na vrbě či Rebelové. Oba měly velmi podobný model – dobové písně rámovaly příběh, který ukazoval onu dobu radosti a uvolnění, která byla násilně ukončena vpádem spojeneckých vojsk Varšavské smlouvy do Československa. My jsme od začátku chtěli šedesátá léta nahlédnout jinak, jako fenomén celosvětový. Proto jsme se záměrně chtěli osmašedesátému roku vyhnout. Naše hlavní téma je srovnání oné opojné bezstarostné doby, kdy se svět otevíral, s upjatostí a uzavíráním hranic dneška. A to vše se děje v žánru crazy komedie plné nedorozumění a nečekaných zvratů.

A teď pojďme do obecnější roviny, jaký máte rád typ humoru?

Já jsem vyrostl na typicky českém inteligentním divadelním humoru. Od dětství jsem na gramodeskách poslouchal Voskovce a Wericha, Suchého a Šlitru, Vodňanského se Skoumalem a později samozřejmě Divadlo Járy Cimrmana. Tímhle humorem jsem byl odkojen, takový humor se mi líbí a byl bych moc rád, kdyby to na našich hrách bylo vidět.

Na našem festivalu nehostujete poprvé, jací jsou podle vás zdejší diváci?

Pardubičtí diváci jsou skvělí, a to, prosím pěkně, moc dobře vím, o čem mluvím. Divadlo a divák, to jsou dva naprosto neodlučitelné pojmy. Oba mají stejný slovní základ, divadlo se dělá pro diváky, divadlo bez diváků nemůže existovat. Divák je pro nás zkrátka tím středobodem, kolem kterého se celé naše divadelní snažení točí. Na tomto festivalu hrajeme poměrně často a získali jsme zde už řadu cen. A nejčastěji to byla právě Cena diváků. Už proto máme zdejší publikum rádi, a věříme, že stejně tak mají pardubičtí diváci rádi nás.

S Geniem smíchu Boleslavem Polívkou

Jak jsme již informovali, **BOLESLAV POLÍVKA** si v úterý 23. ledna převzal **Cenu Genia smíchu 2018**, čehož jsme samozřejmě nemohli nevyužít a ještě před převzetím ocenění jsme ho krátce vyzpovídali.

Jaké byly vaše dojmy, když jste se dozvěděl, že cenu dostanete?

Já si hned vzpomněl na svého tatínka, který říkával: „Ze staršího otce je buď génius, nebo vůl, a ty jsi něco mezi tím.“ To jsem slyšával vždycky, když jsem donesl špatnou známku. Ale dneska by se snad přiklonil k té první variantě.

Jste známý a uznávaný komik. Na jevišti sršíte humorem, ale jak to máte v soukromém životě? Berete život spíše vážně, nebo s humorem?

Snažím se ho brát s humorem. V některých situacích to není možné, ale většinu času se o to snažím. Humor je totiž obranou i nadhledem. A je i reakcí na věci vážné. Třeba u dětí to tak často bývá. Nedávno jsme byli na hřbitově a můj synovec Kuba tam lítal jako splašený. A já jsem říkal jeho mamince, ať si ho uklidní, a ona ho omlouvala, že se tam nudí. To mě dopálilo, tak jsem jí na to odpověděl: „Nudí, nudí! A to tu kvůli němu máme postavit houpací hrobku?“ V tu chvíli se začala smát celá rodina a z věci vážné byla najednou věc humorná.

Diváci vás nejvíce znají jako komediálního herce, ale já si vybavuji i řadu vašich vážnějších rolí. Hrajete raději komedie, nebo tragédie?

Já se to snažím mít vyvážené. Miluju klasické vážné role jako třeba Král Lear. Ale samozřejmě komedie jsou můj život. Ale ono se to může hodně vyvažovat.

A kdybyste si měl vybrat jako divák, na co půjdete do divadla?

Já bych si předně vybral kvalitu. Pokud to bude dobré, pak je mi jedno, jestli to bude komické, či vážné téma. A proč ne třeba kombinace?

Jsou nějací kolegové, ke kterým máte herecky blízko a rád si s nimi zahrajete?

Jé, to je hezké – zahrát si s někým. To už dnes moc lidí neříká. Většina diváků si myslí, že hrajeme proti sobě, a přitom inscenace je založená na souhře. Já mám naštěstí kliku, že jsem vždy hrál s kolegy, kterých si vážím a kteří jsou výbornými herci. A to jak moje dcera Anička, syn Vladimír nebo jeho maminka Chantal, tak samozřejmě i další divadelní kolegové.

Závěrem mi dovolte pogratulovat vám za studentskou porotu k vašemu ocenění. A víte, že i náš festival letos slaví? Má už 18. narozeniny!

To je krásné! Tak to mu přeju úspěšnou maturitu a ať se dostane na vysokou školu, kterou mu pečlivě vyberou jeho rodiče-organizátoři.

